Скоро може побачу я степ той широкий,
Що тепер під снігами лежить,
І як вія, так і я буду там одинокий,
Буде братом мені тільки смуток глибокий
І із їм я удвох буду жить...

Скоро може побачу чужую чужину,
Понесуть морем хвилі мене...
Чи вернуся ж до тебе відтіль, Україно,
Чи навіки я там на чужині загину
І навіки там серце засне?..

1885